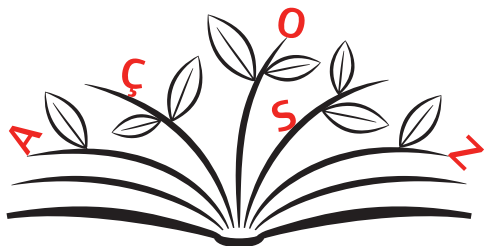


POMPEU **FABRA**

Jugada mestra!

monòleg



Any
Pompeu
Fabra
2018

Un home vestit de tennista de primers de segle XX, amb una raqueta i una pilota a la mà, es dirigeix al públic de la sala. De seguida fa entendre que aquell no és el lloc adequat per a jugar i que ningú no ha de tenir por de ser colpejat per cap pilota, establint una complicitat, des de l'humor, que permeti començar a parlar de l'afició de Fabra per l'esport, i de com, tant en el joc com en la llengua, és necessari ordenar-se, dotar-se d'unes normes.

Amb aquesta idea de joc s'anirà introduint la figura del Mestre com a l'àrbitre que ens ha permès jugar en català, seguint tots plegats les mateixes regles, fer possible l'ensenyament a l'escola i el cultiu literari i afavorir l'ús comú de la llengua del carrer i dels mitjans de comunicació. Això és Fabra; un àrbitre, el geni ordenador de la llengua.

Els testimonis i opinions de personalitats com Josep Pla, Salvador Espriu, Carles Riba, Joan Coromines, Joan Fuster o Pere Quart, ajudaran a fer entendre la seva enorme dimensió; la singular, discreta i colossal figura de Fabra, un home que malgrat assolir un èxit rotund no va poder gaudir-ne perquè va tenir la dissort d'enfrontar-se, com tants altres, a la fredor de l'exili.

Però amb la feina feta.

Fitxa artística

Companyia: Inútils Mots -teatre de la paraula-

Idea, text i interpretació: Òscar Intente

Direcció i col·laboració en el text: Maria Pla

Contacte

Òscar Intente

ointente@ilimit.cat

675 669 065



Consulteu-ne les representacions a
llengua.gencat.cat/monolegfabra

anypompeufabra.cat
[@AnyFfabra](#)



Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura